

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauina[m]e Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

Ad exhibendum. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

Pauli de Castro Prima super Codice.

¶ Recipit interpretatōe. An vñ statutum interpretet & declaratur per aliud. vide per Bal. in l. oēs populi. in xv. col. ff. de iust. & iur. & per eundem Bal. in c. j. de prescriptio.

¶ Sanguis in palatio. Adde Bar. in l. oēs populi. in vi. q. ff. de iust. & iur. Bal. in c. j. in vi. col. de cōf. f. Car. zaba. in c. cū dilectus. in xvij. q. de cōf. de. in regu la pro possessor. de re. iur. ff. v. Abb. in c. soluta. de ma. & ob. Car. Alex. in c. ephesi. in j. no. xliij. dist.

¶ Secundū ppteratē verborū. An statutu debeat intelligi ad literā. vel ppteratē vel ppter iacet. vide Bal. in athen. si qua mulier. C. de fa. fan. eccle. & in l. j. C. de pact. Angel. in l. si ita scriptū. ff. de liber. & posthu. Pau. de Ca. in l. in vi. col. ff. si cer. pe. lo. de Imo. & Lud. Ro. in l. C. far. ff. de pub. Bal. in c. in ppteratē. de proba. Pe. de Anc. in rep. c. j. de cōf. Domi. in c. relati. in j. col. xxxv. dist. Car. cōf. l. x. in j. in c. l. Tū nūc sunt ver. ad septimū. Pau. de Ca. cōf. c. c. v. in c. i. sup. hoc pun cto. in v. col. Fran. de Are. cōf. c. x. in c. i. coegit. me. eundem cōf. c. xlv. in c. i. licet statuta. Ale. de Imo. cōf. l. i. in c. i. Vñ & opportū ponderat. in j. & penul. col. in j. volumi.

¶ Cū seruo non pos sit esse iudiciū. Adde Ange. in l. si certis an nis. i. ij. col. C. de pa.

utilitatem possessionum. No. etiam quod statutum in dubio nō psumitur alicui velle auferre beneficium iuris communis secundum Bal. & ad hoc potest allegari.

¶ Licet cum seruo non possit esse iudiciū civile, tamen potest esse iudiciū criminalis ad poenam corporalem imponendam.

¶ An sit in electione damnum passū. utrum agat contra dominum civiliter, an accuset seruum criminaliter?

LEX

III.

¶ Iue seruum. Pro crimine serui competit accusatio criminalis contra ipsum seruum, & etiam actio civilis noxalis contra dominū.

¶ Iudiciū civilis, ut s. de iudi. l. seruus. bene tamen potest esse iudiciū criminalis ad poenam corporalem imponendam. ut l. hos ac cufare. §. omnibus. ff. de accu. §. Itē no. quia videtur tex. dare elec tionem damnum passū, an agat contra dominū civiliter, an ac cuset seruum criminaliter. & sic vna via electa non possit ad al teram redire, hoc videtur verum eodem tempore. sed finito vno iudicio, & obtemperata victoria, poterit ad aliud iudiciū procedi. ut j. quan. ci. ac. l. vna. & ff. de publi. iud. l. interdum. & plenē per Barto. in l. prator. §. j. ff. vi. bono. raptō.

¶ Dando quis seruum pro noxa: non tamen liberatur quin restituere debeat id quod ad eum peruenit.

LEX

III.

¶ I seruus. Pro delicto serui commissio infcio domino, vel prohibere non valere, tenetur dominus

si mag. glo. j. de iure deli. quod est verum si potest aliquid operari. retenta dicta inter pretatione. ut l. si quādo. s. & inof. test. aliās ne sit superfluum, non intelliguntur secundū ius commune: sed potius ut illud quod cor rigunt. ut l. j. §. ff. ad mun. §. Item allegatur q. statuta recipiunt interpretationem restri ctivam, ne quis indebitē damnum patiatur: nam indebitē pateretur dominus damnum, si cogeretur emendare vel solvere poenam ex delicto serui sui commissio ipso ignorante, vel prohibente: & sic nulla sua culpa concurrere: & propter hoc determinatur quæstio. Si statutum imponit poenam extrahenti alte ri sanguinem in palatio, q. restringatur ad extrahentem sanguinem iniuriose, secus si non iniuriose: ut in barbitonfore: quia inde bitē damnum pateretur: & similiter quando restringitur statutū ne quis indebitē lucre tur. statutum non restringitur: sed secundū proprietatem verborum intelligitur. ut l. p. spexit. ff. qui & a qui. die ut no. per Bar. in l. non dubium. s. de legi. In tex. ibi. [furtim ar borem exciderit.] Dic, de hoc etiam dispo nit ius commune qua poena debeant puni ri. ut ff. arbo. furtim celsarum. per totum: sed isti dubitabāt. quia ius commune in poenis introductis per ipsum bene disponit q. do minus ex delicto serui nō cogatur illas pre cisē solvere: si vult dare seruum pro noxa. statutum verō quod erat in loco isto, & im ponebat aliā poenam, non permittebat dari seruum pro noxa. sed simpliciter loqueba tur. & statuta sunt huius conditionis q. non extenduntur ultra quā loquantur, cum sint stricti iuris. ut ff. ad mu. l. cōstitutiones. & de ver. obli. l. quicquid astringendæ. sed certē verum est q. non extenduntur: ut de cidant casum ab eis nō declinū, nec ista po testas dandi serui pro noxa. in casu isto p uenit a statuto. quia si statutum extendere t ultra quā loquatur: sed prouenit a iure cō muni restringere statutum. §. In tex. ibi. [iu xta legem.] s. municipalem. In tex. ibi. [sal tuti.] i. possessionibus. ff. de acqui. pos. l. quā uis salus. fuit enim facta. l. municipalis. ad

noxali: & etiam quatenus ad eū peruenit. sed si eo sciente & p hiberi valente si non prohibuit, tenetur precise & insoluiū line noxæ deditione. criminalis verō accusatio contra solū seruū sit utitur. h. d. In tex. ibi. [si nec dum villis annus excelsit.] quia poena quadrupli quæ datur ex titulo vi bo. ra. in quo cōputatur simpli, & quæ nunc intentatur cōtra dominū, datur infra an nū. §. In tex. ibi. [ad eum peruenit.] No. quod dando seruum pro noxa, non propterea liberatur quin restituere debeat id quod ad eum per uenit, nec teneatur illud emendare.

LEX

V.

¶ I tibi. Pro furto serui non potest agi civiliter contra eum, sed contra dominum. hoc dicit.

Ad exhibendum.

Rubrica.

¶ Actio ad exhibendum cui, & contra quem, & ad quid, & qualiter debeat. Actio ad exhibendum est personalis, tamen in rem scripta.

¶ Super rub. hæc actio nō datur pro rebus immobilibus qua per se patent, ut j. qñ & qui. quarta pars debetur. l. ij. & ibi no. q. & Bar. sed pro mobilibus. Itē est actio personalis: tñ in rem scripta. ut l. ij. §. est aut. & l. de eo. §. si. ff. eo. Itē datur ei cuius interest po cunlariter interesse, qd potest estimari: aliās secus. ut ff. e. l. pe. & datur interdū ut res duntaxat ostendat, & exhibeatur. qd potest contingere multis modis. vel ut possit agi reali actione civiliter, vel criminaliter. & tñ est præparatoria ad aliud iudiciū plenius. ut l. ordinarij. s. de rei ven. Et interdū datur ut res exhibita restituatur. ut s. ti. pxi. l. j. ibi. vel ad exhibendū agere & c. Interdū vna res separatur ab altera. ff. eo. l. gēma. & est summaria quatenus ad estimationē. quia cū agitur de modico præiudicio, nō requiritur plena & exacta pbo: imō sufficit iuramentū. ut l. thesauri. ff. eo. quantū verō ad ordinē iudiciariū videtur plenaria, quia ea lis cōtestatur. & per cōquens aliā quæ sunt de solēnitare iudi ciorū debent obseruari. ut l. tigni. §. j. & ij. ff. eo. vbi fit mēto de i. cōte. & tetigi in l. iudices. s. de iudi. datur etiā non solū cōtra p sidentem, sed etiam contra desinentem dolo possidere. ut j. ad exhibendum. & ff. si certum peta. l. rogasti. §. fina. & ex pbo bus causis. quas difficile esset enumerare.

¶ In hac actione an sufficiat unus testis?

¶ Post publicatas attestaciones in hoc iudicio, quod agitur ad finem agendi rei venditione, non prohibetur quis inducere testes super eisdem articulis in iudicio vno, in quo agitur ad alium finem.

LEX

I.

¶ I dominum. Volenti agere rei vendi re mobili debet ipsa rem exhiberi, a quo pot agi per hæc actionē. h. d. In tex. ibi. in fin. [de rei veritate quaratur.] Dic & sic ostendatur testibus, qui nō possent aliter depone re an ista erat ancilla matris tuæ, vel nō. ut l. cū si exhibuissent de publi. & ista pbatio fiet summarie. nō tamē per solū iuramentū: quia de aliquo præiudicio agitur. sed forte sufficere vnus testis: xta no. in l. si qs a liberis. §. si vel parēs. de li. agno. Nā exhibet ad finē ut postea vendice: secus si ad aliū finē nō ita præiudiciū. §. Et no. q. post publicatas attestaciones in hoc iudi. quod agitur ad finem agendi rei vendi. non prohibetur quis inducere testes super eisdem articulis in iudicio ordinario, in quo agitur ad alium finem. ut in c. veniens. extra de testib.

LEX

II.

¶ I criminis. Etia si de crimine serui velit graui re debet sibi seruus exhiberi. h. d. In tex. ibi. in fin. [de rei veritate quaratur.] Dic & sic ostendatur testibus, qui nō possent aliter depone re an ista erat ancilla matris tuæ, vel nō. ut l. cū si exhibuissent de publi. & ista pbatio fiet summarie. nō tamē per solū iuramentū: quia de aliquo præiudicio agitur. sed forte sufficere vnus testis: xta no. in l. si qs a liberis. §. si vel parēs. de li. agno. Nā exhibet ad finē ut postea vendice: secus si ad aliū finē nō ita præiudiciū. §. Et no. q. post publicatas attestaciones in hoc iudi. quod agitur ad finem agendi rei vendi. non prohibetur quis inducere testes super eisdem articulis in iudicio ordinario, in quo agitur ad alium finem. ut in c. veniens. extra de testib.

¶ In rei uenditione si probauit me dominum, licet fueris absolutus, quis non possit bas: index debet declarare me dominum. & si postea incipis possidere: possis per re quod sententia mittatur executioni contra te, absque eo quod agam de nouo, quid si index non declarasset me dominum?

¶ Venditor rem ex aliqua causa, si in ea succumbat, an prohibetur agere ex alia causa, uel de nouo superueniente?

Lex

Ad exhibendum.

LEX III.

Equē ad exhibendum.

Non nocet agenti ex causa post iniam superueniente. h. d. facit. l. si mater. §. eadē. ff. de excep. rei iudic. In text. dicitur si nūc cōpetit. Iga nūc inceptisti possidere, cū prius fueris absolutus qā nō possidebas. Aduerte tñ qā in rei ven. si probauit me dñm: licet fueris absolutus, quā nō possidebas. Iudex debet declarare me dñm: & sicut inia partim fert p me, & parum pro te, & si postea incipis possidere, possum petere qd mittat executiōem cōtra te, abiqz eo qd agā de nouo. tex. est cū gl. satis singularis in l. si a te. §. ff. de excep. rei iudic. Iudex si iudex non declarasset me dñm quia forte nō pbaui dñm, quo casu loquitur hic, vt de nouo agere debeā & nō obstat excep. rei iudic. In gl. si ibi. [& di. lingue.] Aduerte ad gl. qā tex. & etiā gl. in superioribus loquit qd volo agere ex causa de nouo superueniente vt mihi nō obstat excep. rei iudic. qā illa nō pōt dici fuisse deducta in iudiciū: & sic inia illa nō facit p iudiciū. vt l. nō pōt videri. ff. de iudi. Sed qd si volo agere causa nō superueniente de nouo: sed qd suberat tpe prius inia: tñ nō fui illā cām psecutus, & fuisi absolutus: gl. distin. guit. Aut in libello deduxi aliquā spālem causam, & illā tñ fui psecutus, & nō aliā, & nihilominus succubuit, & tñc volēdo inuolare aliā quā nō deduxi, possum: & nō obstat mihi exceptio vt l. si mater. §. ff. de excep. rei iudic. Aut nullā cām spāliter deduxi in libello, sed gñaliter & simpliciter dixi rē esse meā: sed postea in psecutione & in capitulis vnā tñ cām deduxi, & pbaui. & sic fuisi absolutus simpliciter qā non pbaui dñm, isto casu si vellem agere ex alia causa in libello nō deducta in psecutione, nō possem. vt l. & an eadē. §. actiones. ff. de excep. rei iudic. qā simpliciter asserēdo rē meā, videor oēm cām in iudiciū deducere, ex qua sit vel esse possit mea: si ergo in psequendo tñ vnā cām deduxi, & nō pbaui qd illa esset mea, imputandū est mihi: qā debebā deducere illā ex qua erat mea, & quā nunc volo deducere & hoc in actione reali sed in personali licet generaliter egerim, si tantum vnā fui psecutus nō pbaui licet mero iure fiat mihi p iudiciū de alijs non psecutis, de æquitare tamen secus & cōtra excep. rei iudic. quæ potest opponi de rigore. possum replicare de æquitate vt l. de iudi. l. licet. Non sunt alia.

¶ Non restitutus rem ad mandatum iudicis, cum possit, vel presumatur posse, dicitur ipse in dolo, & qualiter iuret in iuramentum contra eum.
¶ Igitur contra illum qui a me habuit causam, puta commodatarium, vel depositarium, vel creditorem cui pignoraui, tales presumuntur hodie habere, & quod semel habuerunt, & si dicant contrarium quod perdidērunt sine ipsorum culpa vel dolo, debent hoc ipsi probare.
¶ Igitur contra illum qui non habet a me causam, puta rei uenditione, tanquam contra possidentem, & probo quod aliquando possedit: ipse uero asserit se hodie non possidere, non presumitur possidere: nisi tempore litis contestate possidebat.
¶ Si asseres te possidere, & aliquando possidisse, & ageres contra me interdicto uti possi, presumis etiam hodie possidere.
¶ Quia in iuramento.

LEX IIII.

On ignorabit.

Non ignorabit. Cōtra nō exhibētē instru. mēta iurā in litē, & res q pe. tūc psumit esse apud reū, si tpe lit. conte. fuit. h. d. In text. ibi nō exhibeant. l. ad mādātū iudicis. l. q restitue. re. de rei vē. & j. e. l. exhibitiōis ibi explēdo & c. In text. ibi. [iur. iurandi in litē.] hoc nō est iuramētū affectiōis qā circa instru. mēta nō cadit affectiō sicut in nūmis l. nūmis. ff. de in li. iurā. Est ergo iuramētū veritatis qd deserit in defectū pbatōis cōtra dolo sum. vt l. i. actionibus. in fi. ff. de in li. iurā. Et aut in dolo, ex quo nō restituit ad mandātū iudicis cū restituere possit, vel p iur. mēta possit, sed si nō posset, nec fuisset in dolo quominus posset, nō iuraret in litē: sed deberet pbare per testes, vel alio modo & sic intellige gl. si dū dicit. [qñq sit ad interesse.] Nā utroq casu siue sit in dolo, siue in culpa, sit cōdēnatio ad interesse veritatis: nō affectiōis sed in prio casu probat p solū iuramētū: in secūdo non habet etiā locū manus militaris si hoc magis vult actor: vt l. q restituere. §. de rei vēdi. & hic in fi. gl. In gl. si ibi. [Alij sub audiunt qñcunq.] & p ista parte facit tex. cū glo. ff. māl. prior. §. si inter. In gl. pe. utā opī. tenet: dicit qñ agerē cōtra illū, q a me habuit causam puta cōmodatariū, vel depositariū, vī creditore cui pignoraui. vt j. de pig. act. l. si creditori. nā tales psumunt hodie siue ex quo semel habuerūt & si dicāt cōtrariū qd p diderūt sine

L. Exhibitionis. 201

ipforū dolo vel culpa, necesse hnt ipsi hoc pbare: al's cōdēnant tanquā habētes. Ied si ago cōtra illū q nō habet a me cām, putā rei ven. tanquā cōtra possidētē, & pbo q aliquādo possedit ipie verō asserit se hodie nō possidere, psumit nō possidere: nili tē pore lit. cōte. possidebat: vt in prima opī. glo. p hāc l. qā possessio de facili p dicit: vñ nō sequit aliquā possiditū, ergo hodie possides: si negas te possidere: Ied si affirmares te possidere, & affirmares aliquā possidisse, & ageres cōtra me interdictiō vt possi. psumeris etiā hodie possidere: qā animus possidēdi psumit cōtinuatus, se cū dū O dōf. quē iequit Cy. in dñio verō talis distinctiō nō adhibet, qā cū de facili nō perdat eo modo quo possessio: vt l. si quis vi. §. differētia. ff. de acq. pos. si semel probat fuisse dñs, etiā hodie psumit dñs: vt j. de proba. l. siue possidetis. hoc tñ verū si asserat se hodie dñm: sed si hoc nō assereret, & ageret rei ven. dices, se fuisse olim dñm: & probans, succumberet: iuxta nor. per Bart. in l. certum. §. & si fundum. ff. de confes. & Cyn. in d. l. siue possidetis. Aetas verō minor quæ mutatur solo lapū temporis: licet olim fuerit, non psumitur hodie esse: ideo qui ætatem minorē allegat, habet necesse eam probare: vt l. de in integ. restitū. l. si minorem. Alia glo. est expedita.

LEX V.

Dexhibendum. Hæc actio datur contra possidentē, & etiam contra eum qui dolo desit possidere. h. d. In gl. ibi. [hic enim tenetur vtiliter.] q. d. cōtra dolo desinentē possidere dat hæc actio directa, nō tñ directiō: sed vtiliter: vt patet ex sequētibz: vel dic q dat vtiliter: per l. electio. §. si is. ff. de nox. directā em dat cōtra possidentē: & ista differentia inter omnia & ad verba reprehenditur per Pe. & alios doct. in l. j. §. de alie. iud. non enim potest dari directā vtiliter, & vtilis directiō: qā oportet concurrere extrema habilita: & vno deficiente non datur directā, & ita in proposito: quia duo extrema requiruntur: vnum ex parte agentis, q sit dñs in rei ven. alterum ex parte conuenti & possidet, vel habeat facultatem rei rescindendā: si ergo nō habet, nō potest dici q detur directā vtiliter: sed datur vtilis licet vnū extremū adsit. In gl. ibi. [cū seruus doli cōmisit.] qā seruus non est capax actionis etiā p suiue: vnde propter eius doli in definēdo possidere non datur vtilis: secus in libero homine: qui est capax.

LEX VI.

Instrumenta. Contra inuasiōe instrumentorū dat hæc actio, & etiā criminālis accusatio cōpetit. h. d. In gl. si ibi. [Et no. q accusatio de instris iubna cōis.] intellige gl. sanē. l. fuitū: non per violentiā: nam tunc esset accusatio. l. iulian. de vi pub. vel priuata. in quolibet instrumento. quæ est publici iudicij. Sed qñ furto subtrahitur: tūc si est instrūm. testamētū, cōpetit accusatio failli: quæ est publici iudicij: nō sic alterius instrūm. intellige gl. In fi. ibi. [Item no. qñq nō agi instrū ad exhibendū.] Ied qñ quis non prætendit interesse. recolligit à notariis: sed prætendit ad aliud interesse dñi, qā ipsum nō exhibet: quo casu dat actio in factū: vt in l. alleg. in gl. ff. e. l. iij. §. inter dū. & §. si quis extra. sed qñ est dñs bene habet locū actio ad exhibendū: ita debet intelligi fi. huius l.

¶ Quod ista actio sit personalis, tñ in rem scripta, cū sequatur rem quocunq. vadat. Quatuor casus in quibus datur actio prima, quando res soluitur vel restituitur cum ali quo defectu.
¶ An recipiendo quis rem deterioratam, sibi praeiudicet?

LEX VII.

Xhibitionis. Qui rem deterioratam per culpam suam exhibet, potest cōueniri actione in factum: non actione ad exhibendū, quæ prius tenebatur: quia per exhibitionem fuit ab illa liberatus. h. d. & habet materiam difficilem: quam expedit hic Cyn. per duas colūnas. & Bar. dicit & nō dedit sibi parum de labore. Præmittit (vt dixi in rubr.) q hæc actio est personalis: vt l. iij. §. est autem. ff. eo. & sic præsupponit reum esse obligatum, & dico q est obligatio legalis, nō ex contractu, vī quasi delicto vel quasi merē reali: quia illa nō præsupponit reum obligatum: vt instrū. ad act. post princ. Est tamē ista in rem scripta: quia datur cōtra quēlibet possessorem: & sic sequitur rem quocunq. vadat equā si ad singulārē successore: sicut dicimus in actiōe qd met. cau. Si ergo petebā à te per actionē ad exhibendū vt aliquam rem exhiber

Pauli deCastro Prima super Codice.

In quibus durat a-
ctio. qd modis sumit
actio. vide p. gl. in l.
i. ff. de eden. Et qd dicitur
actioes directae
& quae contrariae. vi-
de gl. magnā in l. ex
cofenfu. ff. de acti. &
obl. & Ange. in l. a-
ctio in prin. ff. de ne-
go. gest.

res, & mihi traderes. quod contingere potest
multis casibus: & iudex te cōdēnavit ad ex-
hibēdū: tu autē rem illam deteriorasti culpa
vel dolo, & ipsam postea restituiſti mihi: q
forte ignorās deteriorationē eā recepisti: qrit
an mihi aliquo modo cōtra te succurratur?
Rēspōdet q sic: vīq; ibi. [ita vt si rē] qga nō
est cōuenies q dolo vel culpa tua mihi no
ceat: sed qua actione succurreſ: nā ab actio-
ne ad exhibēdū qua tenebaris, fuisti libera-
tus exhibēdo & tradēdo, qā solutione eius quod debet tolli oīs
obligatio. rēspōdet verū est de rigore: sed de aequitate. mihi suc-
currit per actionē in factū. Et primō ponit vñū dīctū gñale qd
habet locū tā qñ deteriorauit per dolo, quā etiā qñ per culpā, vt
cōtra eū succurrat. vīq; ibi. [ita vt si rē] Secūdo ponit aliud dī-
ctum q debet restringi per culpam. Nam si per dolo, nō dareſ
act. in factū: sed actio de dolo, quae nō cōcurreret cū alia actione
speciali: vt l. & eleganter. §. nō solū. ff. de dolo. Opp. primō q imō
cōperat actio prima ad exhibēdū: vt l. iul. scribit. §. si q. ff. eo.
Sol. ibi fuit reddita in alia forma quā fuerit petitiū: ideo nō videt
reddita: cū ppter mutationē formae cēſeat. alia res diuerſa ab ea
quae petita fuit hic in eadē forma: licet cū deterioratiōe. Secūdo
opp. q deſ actio. l. Aquil. vt l. qui tabulas. ff. ad l. Aquil. glof. dicit
qd datur illa & etiā illa actio in factū: quae est subsidiaria. l. Aquil.
doct. dicit q hic nō loquit de illa actione in factū spālī quae est
subsidiaria. l. Aquil. sed de generali, quae dat in defectū aliarum
actionū: nō pōt esse qd illa deterioratio cōtingat ex culpa com-
missa in negligēdo: & sic nō cadit in actionē. l. Aquil. vt l. si viſu-
fructus. §. de praeteritis ff. de viſufru. sed si cōtigiſſet ex culpa cō-
missa in faciēdo, & agēs eſſet dominus rei petite, daretur actio.
l. Aquil. & sic cessaret illa gñalis subsidiaria. Item oppo. q detur
actio prima ad exhibēdū: vt l. i. §. si res. ff. de positi. & l. iij. §. si red-
dita. ff. cōmo. Sol. ibi in actionibus bonaficiā quibus nō liberatur
restituēs rem deterioratā: hic nō cōuenit actione prima: qā tales
actiones ampliorē habent naturā, hic in actione ad exhibēdū:
quae est stricti iuris. Sed cōtra quidē in stricti iuris: vt ff. de solu. l.
etiā. Sol. ibi plus deficiebat quā hic. nā res fuit ibi soluta sine dete-
rioratiōe: tñ nō perfectē: qā soluēs debebat cauere, & nō cauere
vnde videbat perfectē soluiffe: qā pro nō soluta habet, cū poſit
euincē: & ppter hoc tenebat cauere, & nō cauē. ff. de cōdi. ob cā.
l. si in ſi. & l. iul. §. j. ff. de verb. obl. hic aut nō deficiebat ius: & sic
erat perfectē exhibita vel restituta quo ad ius: licet cū deteriora-
tione. Sed extra gl. opp. de l. nō solū. ff. de rei v. vbi erat actio stri-
cti iuris: & res fuit restituta deteriorata, & nihilominus durat a-
ctio pristina. So. ibi agēs erat dñs: hic verō debet intelligi qñ nō
erat dñs: sed aliud intereſſe ptebat. ¶ Et ex istis recollige qua-
tuor casus in gbus durat actio prima, qñ res, soluit, vel restituit
cū aliquo defectu. Primus qñ erat actio bonaficiā idē si stricti iuris
habēs instar bonaficiā. vt l. hmo. §. x. des. ff. de leg. j. Secūdo cū de-
bitor soluēs erat obligatus in gñe, & soluit nō pfectē. etiā quoad
deteriorationē: vt l. q sibi aut titio. §. j. ff. de sol. Tertius cū post so-
lutionē peto illud qd est meū, licet actio sit stricti iuris: vt l. non
solū. ff. de rei ven. Quartus cū res soluit cū defectu iuris cautionis
vel alterius iuris. l. etiā. ff. de solu. & d. l. iul. §. j. Extra istos casus
nō agit actio prima, sed de dolo si dolo interuenit: vel i factū, si
culpa: vt hic. ¶ An aut recipiēdo qd rē deterioratā, sibi praedi-
cat: distingue an ignorāter, vel ſciēter receperit. Primō casu non
praedictat: vt hic. & no. in l. i hac. ff. de tri. Secūdo casu aut deterio-
rationē veniebat iure actiois, & idē aut officio iudicis, & tūc sibi
praedictat: vt j. de positi. l. iij. quod dic vt no. in l. fin. de eo quod
certo loco. Cetera dic vt hic per Cy. & Bar.

¶ Per liberam personam nostram iuri non subiectam, non acquiritur nobis actio, &
hoc fallit in aliquibus casibus de aequitate. & nu. i.

LEX VIII.

Restitua. ¶ Ex pacto alterius appposito in tradi-
tione rei mea, & ad meā vtilitatē, acq-
ritur mihi actio vtilis. h. d. & ad hoc semper allegatur.
Et hoc est durū: siue durabat mea, vt hic: siue non. vt si
creditor qui rē meā habebat obligatā, vendidit eā iure pig. & sic
trāstulit dñum: apposituit tñ pactū q emptor teneat mihi restituere,
qñcūq; refundā sibi pretiū: vt est casus no. in l. si cū videret. ff.
de pig. act. Sed si in traditione rei tuę apponis pactū ad mei vti-

litatē, puta q restituat mihi, tunc distinguit: an duret tua, & tunc
mihi acquirat vtilis ex illo pacto: vt l. Publia. ff. de po. in prin. an
nō duret tua: tūc ſecus. nisi meo noīe tradas: vt l. centi cōdictio. §.
si nūmos. ff. si cer. pet. & nisi in casu spālī. j. de dona. quae sub mo-
l. quoties. facit j. de pac. conuen. l. pactum. In tex. ibi. [vti potes-
q. d. nō altā] si nō interuenit pactū q tibi restituat: si autē inter-
uenit, habet locū quod sequitur. In tex. ibi. [vti nō prohibet] q
tanquā haeres: quia ex illo pacto directā actio fuit tibi quaeſita:
cet pacto appposito super re tua: & sic tanquā haeres potes eā
tentare: ſecus si non es heres. ¶ In tex. ibi. [nullam te &c.] ppter
regulam quae est q per liberam personam nostram iuri nō sub-
iectam non quæritur nobis actio: tamen ista regula fallit de acqui-
tate in quibusdam casibus: inter quos sunt illi de quibus dicitur
hic est vnus. quādo quis pacifcitur super re mea ad mei vtilitatē.

LEX IX.

Lex quocunque. ¶ Debitor qui soluit p-
cellatum sibi reddi. h. d. Item si erat suum, quia reco-
lligitur a notario de propria pecunia, potest petere per
actionem ad exhibendum & per rei vindicationem: vt hic. sed
si non erat suum: sed creditoris, quia ipse creditor recolligit,
debet agere conditione sine causa, vt infra conditio. ex lege
dissoluta &c.

Dereli. & fump. fune. & alea lusu. &
aleatoribus. Rubrica.

Super rub. ibi. [& sumptibus funerum:] de ista secunda parte
rubricae non fit mētio nisi in l. iij. quae incipit legatum. Alio vñ
loquuntur de prima parte rubricae. de vitima verō nulla. l. iij.
iūs tr. tract. licet hic sit quaedam auſ. Græca translata in latinū
quae prohibet ludum alearium: & annullat contractum factū in
ludo occasione ludī: & cōcedit repetitionē eorū quę perdidit in
ludo: sit et malē ſeruetur. cūreā quam vide l. si quis cum ſciet
ibi no. ff. pro emptore. Et no. glo. dum dicit [& quia extrema lo-
ctus &c.] ſicut econuerſo extrema gaudiū lucus occupat: quā
quamplurimum contingit.

¶ Si testator mandauit in testamento heredi ut suis, quod corpora filiorum quę
sepulta in alio loco, deberent facere portari ad locum unde ipse erat oriundus,
ubi mandauerat fieri sepulturam, ipsam & debere condere in eadem sepultura
pœna priuationis hereditatis: an ista sit iusta & legitima causa?

LEX I.

Ivi fluminis. ¶ Corpus humanum
sepultū in vno loco,
potest in alium locum transferri subſtitue-
iusta causa: & interueniente superiore h. d.
Et ista superior olim erat pæles pœlone
vel ludex ordinarius loci ſecularis, hodie
erit Episcopus: ad quem pertinet curatio
religioſarum: vel ſinulla ſubeant iusta cau-
sa, erit Papa: ſicut olim erat princeps. l. Imperator. vt j. l. i. ff. de
s. de peti. l. hereditas. ¶ Sed quidam testator mandauit in tes-
tamento heredibus suis quod corpora filiorum quę erant ſepulta
in alio loco, deberent facere portari ad locū vnde ipse erat ori-
undus, & vbi mandauerat fieri ſepulturam ſuam, & deberent
condere in eadem ſepultura ſub pœna priuationis hereditatis.
An ista ſit iuſta & legitima causa? habui iſtum caſum de factis
& videtur quod non: quia ipse testator non poſſet hoc facere
viueret, non ſubſiſtente alia causa: ergo nec mandare in tes-
tamento poſſet quod fiat: & ſic licet non faciant, non incidit in pœ-
nam priuationis: quia pæcedit pœceptum improbatum a iure
vt j. de his quę pœ. nomine. l. j. in ſi. licet cum hic occidit ſequi
heredes volentes transportare reliquias filiorum, fuerunt pœbi-
biti: & propter hoc nihil fecerūt, opponebatur per illos ad quos
hereditas debebat peruenire, q propter hoc debebant iure ad Pa-
pam, & impetrare ab eo. quod cum non fecerint, debebant pri-
uari hereditate. ar. ff. de eo qui pro tut. l. j. §. si facit l. j. §. vbi
si quis omiſ. causa teſta. vbi facere poſſe dicitur, qui mediantē
aliquo mediante poſſet facere. In contrarium allegauit quod non
erat eis imputandum ſi non adduxerunt Papam: quia non facit
aditur. arg. in l. qui cum maior. poſt princeps. ff. de bon. lib. ibi dicitur